

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 83 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7303; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4691).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg er enig i det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på en række medforslagsstilleres vegne stillede forslag, som jeg derfor kan anbefale.

Jeg er uenig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i deres ændringsønsker, ligesom jeg er uenig med det ærede medlem hr. Tholstrup, hvorfor jeg skal anbefale, at deres ændringsforslag bliver forkastet, når de kommer til at foreligge.

Jeg har lovet udvalget, at jeg vil forhandle med tipstjenesten om spørgsmålet forhandlerne. Dette løfte skal jeg opfylde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg skal for min del takke den højtærede finansminister for hans tiltrædelse af dette lovforslag, som hele udvalget samlede sig om, og jeg skal på mit partis vegne anbefale det til videre fremme og vedtagelse.

Det er måske rigtigt at fastslå, for at der ingen misforståelse skal være, at der ikke gennem den forhandling, som fandt sted i det nedsatte udvalg, er opnået nogen udligning, eller hvad skal jeg kalde det, nogen art af enighed om selve det grundlæggende, vurderingen af hele tipningssystemet. Jeg ser stadig på tipningen som en institution, der medvirker til at fremme spil i stedet for arbejde; selve tipningen medfører spil og hindrer meget nyttigt arbejde, og det er min iagttagelse, at siden tipningen er begyndt, breder spil sig på alle områder

herhjemme. Dertil kommer min fastholden ved mit oprindelige synspunkt med henblik på den økonomiske bedømmelse af hele tipningssystemet og tipstjenesten. På grundlag af de oplysninger, der er tilflydt det pågældende udvalg vedrørende de første 27 spilleuger, kan man med omtrentlig sikkerhed beregne udgifterne for et år. Det viser sig, at tipstjenesten i husleje betaler 32 000 kr., det fastansatte personale oppebærer 300 000 kr., det løst ansatte personale 1 mill. kr., bestyrelsens honorarer er 24 000 kr., honorarer til kontrol, revision og lignende 58 000 kr.; hertil kommer endelig årlige udgifter til kuponer, præmielister og andre tryksager, 600 000 kr.; for at fuldståndiggøre billedet må jeg måske oplyse, at der er sket indkøb af materiel — vel en gang for alle, i hvert fald til det er opslidt — for 1,4 mill. kr., hvoraf halvdelen var i svensk valuta.

Må jeg dernæst gøre opmærksom på, hvad der allerede er gjort opmærksom på i udvalgets beretning, at der er medlemmer, som ved anden behandling agter at stille ændringsforslag til det her foreliggende forslag med henblik på maksimumsstørrelsen af gevinsterne.

Der er et andet punkt, hvor der heller ikke er opnået resultat i udvalget, og som det vistnok er rigtigt at nævne; det drejer sig om hele ordningen af kuponsalget. Efter mit skøn kan staten ikke være bekendt at dele privilegier ud, således som det sker her, privilegier, der ikke blot i sig selv er en stor økonomisk gevinst for de handlende, som får salgsretten, men tillige betyder, at de, der får salgsretten, kan erobre kunder fra deres konkurrenter.

Jeg er ikke en ynder af at argumentere meget på grundlag af enkelttilfælde, alligevel vil jeg gerne med et par ord nævne et eksempel, der virker som et billede på, hvad det er, der hersker. Det drejer sig om en mand, der deltog i modstandsbevægelsen under krigen. Han var under jorden i to år. Han blev arresteret i 1943, dømt ved tysk krigsret til 10 års tugthus, var derefter 1½ år i tysk koncentrationslejr, pådrog sig lungetuberkulose, troede sig helbredt, begyndte som fabriksarbejder. Ved enestående sparsommelighed sparede han og hans hustru 5 000 kr. sammen, som de købte en cigarforretning for. Han arbejdede, konen passede cigarforretningen. De ansøgte om at få forhandlingsret til tipskuponer, det blev afslået. Nu har lungetuberkulose atter slået denne mand ud, han befinder sig nu på et af vore hospitaler. Hvorledes tror man, at en sådan familie ser på det, når staten giver